

HIENOVARAINEN YMPÄRISTÖN PUOLUSTAJA

Kuvanveistäjä Jussi Heikkilä kiinnostui kuvataiteista jo kansakoulussa. Jyväskylän lyseossa hän oli perustamassa kuvataidekerhoa, ja näin tulevan uran valinta alkoi selkiintyä. Taideteollisesta valmistumisen jälkeen Heikkilän töissä painottui puhtaan kuvataiteen puoli. Aluksi hän maalasi ja piirsi, mutta siirtyi vähitellen myös kuvanveiston pariin.

– 1970-luvun lopulla tein ekspressionistisia maalauksia, joissa kuvasin paljon si-vullisia ihmisiä, laitapuolen kulkijoita. Samalla tein myös akvarelleja, joissa kuva-sin perinteistä maisemaa. Ympäristö taiteen sisältönä tuli kuvaan mukaan 1980-luvun alussa, jolloin aloin harrastaa lintuja. Sen jälkeen taiteen tekemisessäni olenkin edennyt soljuvan veden tavoin, ratkaisut ovat olleet luontevia.

Ympäristöteoksillaan Heikkilä haluaa kuvata ihmistä luonnon osana ja sen havainnoitsijana. Teosten tavoitteena on tuoda katsojille esiin uusia näkökulmia yhteises-tä ympäristöstämme ja maailman ekologisesta tilasta. Taiteilijan tarkoituksena on saada katsojat havahtumaan hiljaisuuteen, puhtaan havaitsemisen tilaan.

– Siirtyessäni ympäristötaiteeseen työni muuttuivat kolmiulotteisiksi. Materiaa-liksi tuli muun muassa kivi, perinteiset kuvanveiston materiaalit, uudet kombi-naatiot ja monimateriaaliset koosteet. Lähes mikä tahansa on kelvannut mate-riaaliksi, jos sisältö on sitä vaatinut. Sisällön, materiaalin ja muodon täytyy olla hyvin perusteltuja ja toisiaan tukevia. Lisäksi käytän töissäni dokumentaarista aineistoa ja tekstiä, erilaisia sanoja ja käsitteitä. En koe kuitenkaan olevani mi-kään saarnaaja tai julistaja, joka heristää sormea, vaikka siihenkin olisi kyllä syy-tä, sillä paljon puhumisesta huolimatta ihmisten asenteet ympäristöä kohtaan eivät ole juurikaan vuosien kuluessa muuttuneet. Töissäni sanoma ympäristöstä ja sen tilasta on enemmän tai vähemmän kätkeytynä.

LAPPI AVAA UUSIA OVIA

Rovaniemellä Heikkilä pyrkii ottamaan taiteiden tiedekunnan opiskelijat mu-kaan projektiinsa osa-aikaisina assistentteina, tasavertaisina työtovereina. Jak-son lähetessä loppuaan hän on havainnut, että kolme kuukautta on liian lyhyt aika vierailevalle taiteilijalle.

– Minulle olisi sopinut paremmin puolen vuoden pesti, mutta nyt se ei kuiten-kaan sopinut aikatauluuni. Lisäksi voin sanoa, että ennakkosuunnitteluun tiede-kunnan kanssa olisi pitänyt panostaa enemmän. Yhtä kaikki henkilökohtaisesti tulen saamaan paljon tästä ajasta. Lapin luonto itsessään on avannut minulle ai-van uusia ovia. Toukokuussa työni tuloksia voi arvioida Rovaniemen taidemuse-ossa, joskin on jo nyt sanottava, että kaikki esille tulevat työt eivät tule olemaan Rovaniemen jaksolta. Yksi teos näyttelyssä tulee käsittelemään tunturikiurua, joka tänä syksynä tullaan toteamaan Suomesta hävinneeksi lintulajiksi. Aikai-

semmin olen saanut tilaisuuden ihastella tunturikiurua sen muuttoaikoina ja olen osallistunut sen suojelutyöhön. Taiteen lisäksi lähestyn lintuja myös bioin-dikaattoreina, jotka ilmaisevat hyvin herkästi luonnon kulloistakin tilaa.

Wihurin rahaston ja Lapin yliopiston kokeilua vierailevasta taiteilijasta Jussi Heik-kilä pitää erinomaisena asiana, jonka hän soisi yleistyvän muuallekin Suomeen. Lapista Heikkilä suuntaa kulkunsa Nepaliin, jonne hän on suunnittelemassa Mount Everestiin liittyvää ympäristötaideprojektia. Projektissa on mukana kol-misenkymmentä tieteen ja taiteen edustajaa eri puolilta maailmaa, ja tutkimuk-sen kohteena on Sagarmathan kansallispuisto. Teksti: Olli Tiuraniemi

JUSSI HEIKKILÄ

- Kuvataiteilija, kuvanveistäjä
- Asuu ja työskentelee Jyväskylässä
- Syntynyt Jyväskylässä 1952
- Debytoinut Nuorten näyttelyssä Taidehallissa Helsingissä 1977
- Valmistunut taiteen kandidaatiksi Taideteollisesta korkeakoulusta 1977.

Jussi Heikkilä haluaa saada katsojat havahtumaan maailman ekologiseen tilaan. Ympäris-töteoksissaan hän kuvaa ihmistä luonnon osana ja sen havainnoitsijana. Jussi Heikkilä ja Pohjoista valoa -teos 1995 (teoksen kirja on kymmenes painos Olaus Magnuksen Pohjoisten kansojen historiasta vuodelta 1645). Lapin Kansan kuva-arkisto. Kuvaaja Heikki Rissanen.

Hetta
Hetta
Hetta
Vuontisjärvi
Vuontisjärvi
Peltovuoma
Ketomella
Yli-Kyrö
Yli-Kyrö
Yli-Kyrö
Yli-Kyrö
Kurkio
Tepasto
Tepasto
Leppäniemi
Köngäs
Köngäs
Sirkka
Sirkka
Sätkenä
Kittilä
Kittilä
Alakittilä
Alakittilä
Kaikonen
Kaukonen
Kaukonen
Maunuvaara
Ylipää
Alakylä
Alakylä
Veittivuoma
Mettisvuoma
Porokari
Porokari
Jääsko
Tolonen
Meltaus
Meltaus
Patokoski
Iisinkisuvanto
Marraskoski
Tapionkylä
Tapionkylä
Tapionkylä
Tapionkylä
Tapionkylä
Tapionkylä
Sinettä
Sinettä
Nivankylä
ja Ylikylä

Jussi Heikkilä, Ounasjoki, 1995.
Lasi, vesi, mänty, koivu, kuusi,
leppä, raita, haapa, pihlaja.
Jenny ja Antti Wihurin rahaston
kokoelma, Rovaniemen taidemuseo.
Edellinen aukeama: kuvaaja Tuomo Ylinärä.
Tämä aukeama: kuvaaja Pirjo Puurunen.

